

Adam Zagajewski

2011-02-04

Wybitny poeta, prozaik, eseista. Urodził się 21 czerwca 1945 roku we Lwowie. Dzieciństwo spędził na Śląsku w Gliwicach, zaś lata uniwersyteckie w Krakowie, gdzie ukończył psychologię i filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Związany z poetyckim ruchem Nowej Fali, współautor, wraz z Julianem Kornhauserem, głośnej książki, swoistego manifestu pokolenia Nowej Fali - Świat nie przedstawiony (1974). Członek grupy poetyckiej "Teraz", szybko zyskał sławę czołowego poety swego pokolenia (Pokolenia '68). W roku 1972 ukazał się jego pierwszy zbiór poetycki Komunikat a w roku 1975 Sklepy mięsne. Realizował postulat "mówienia wprost o otaczającej go rzeczywistości", co naraziło go na liczne ataki cenzury. Związany z niezależnym ruchem literackim, w roku 1982 wyjechał do Francji i zamieszkał w Paryżu, gdzie był współzałożycielem i członkiem redakcji "Zeszytów Literackich". Kolejne tomiki poetyckie poszerzały jego punkt widzenia o ogólnopolskie perspektywy kulturowe, myślowe i egzystencjalne. Opublikował tam m.in. zbiory wierszy: List. Oda do wielości (1983), Płótno (1990) oraz Solidarność i samotność (1986), sytuujący kulturę polską na tle europejskiej. Pracował także jako visiting professor na Uniwersytecie w Houston (USA). Kolejne tomiki: Ziemia ognista (1994), Trzej aniołowie (1998), Pragnienie (1999), Anteny (2005) ukazały się w kraju, większość wydano w Krakowie. Nie zabrakło w nich tematyki krakowskiej, a zbiór Powrót (2003) poświęcony jest temu miastu, zarówno w warstwie wspomnieniowej, jak współczesnej. Jako prozaik opublikował Zagajewski dwie powieści: Ciepło, zimno (1975) i Cienka kreska (1983) - o duchowych rozterkach młodego inteligenta i artysty. Jego nazwisko wymieniane jest wśród polskich kandydatów do literackiej Nagrody Nobla. Adam Zagajewski cieszy się uznaniem w międzynarodowych kołach literacko-artystycznych, czego wyrazem są wyróżnienia w wielu krajach, udział w znaczących światowych imprezach literackich oraz liczne tłumaczenia na języki: angielski, niemiecki, hebrajski, hiszpański, norweski, serbsko-chorwacki, słowacki, słoweński, szwedzki. W roku 2002 wrócił do Krakowa i osiedlił się tu na stałe. Nie zrezygnował z nauczania w USA i działalności międzynarodowej. W roku 2015 otrzymał Nagrodę im. Heinricha Manna, przyznaną przez Berlińską Akademię Sztuk.